

Staatssecretaris Francken breekt belofte.

Hervestiging van vluchtelingen wordt tijdelijk gestopt

Via radio en krant vernam ik op 25 oktober dat staatssecretaris Francken de belofte hervestiging van kwetsbare vluchtelingen tijdelijk stopt, en dat mogelijk tot na de verkiezingen van volgend jaar. Juist nu 11.11.11 campagne voert voor meer veilige routes voor vluchtelingen, waaronder hervestiging. Dat is hypocriet. Ik ben verontwaardigd.

Als redenen voor de stopzetting van de hervestiging worden opgegeven: onvoldoende opvangcapaciteit, personeelstekort en toegenomen aantal asielzoekers. Als geëngageerde burger in het opvangen en huisvesten van vluchtelingen kan ik niet anders dan dit hypocriet vinden! Begin juli besloot de regering, wat in maart reeds aangekondigd was, om asielcentra en plaatsen in de Lokale Opvanginitiatieven (LOI) af te bouwen en nu wordt geschermd met een tekort aan plaatsen en personeel. Ik kan niet anders dan dit een regelrechte schande vinden.

De nood stijgt

Ik heb me geïnformeerd en weet daarom dat de toename van het aantal asielzoekers helemaal niet onverwacht komt. In een open brief van 18 juli heeft de GROSH (Gemeentelijke Raad Ontwikkelingssamenwerking Herent) hiervoor gewaarschuwd. Het aantal asielzoekers is na de toename in 2015 en 2016 inderdaad gedaald, onder meer door de investeringen voor de bescherming van de Europese grenzen. Maar het aantal stijgt weer sinds deze zomer.

Het is niet omdat er minder asielzoekers door de grenzen kunnen binnenkomen en omdat er minder vluchtelingen erkend worden dat de oorzaken om te vluchten verdwenen zijn. De internationale omstandigheden op vlak van armoede en ongelijkheid, oorlog en geweld, klimaatbedreiging zijn er niet naar dat er minder nood zou zijn aan internationale bescherming. Het nieuwste rapport van UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties toonde aan dat wereldwijd nooit meer mensen op de vlucht waren voor oorlog, geweld en vervolging dan in 2017. Met 68,5 miljoen bereikte hun aantal een nieuw hoogtepunt, nadat het al voor het vijfde jaar op rij was toegenomen.

Zet LOI-plaatsen en expertise in voor hervestiging en relocatie

Het zou zonde en verloren geld zijn de expertise die werd opgedaan in de lokale opvanginitiatieven weg te gooien. Ook burgers in andere gemeenten wezen hierop. Het is daarom dat ik mij heb aangesloten bij het pleidooi om de LOI-plaatsen te behouden voor vluchtelingen van het hervestigingsprogramma. Ook voor relocatie van vluchtelingen die in ellendige omstandigheden verblijven in kampen in Griekenland en die niet verdeeld geraken over Europa.

Ik heb er de persberichten en informatie van organisaties op nagelezen. De regering stelt vast dat er sinds de zomer meer dan 2000 asielzoekers per maand in ons land aankomen. Eind september besliste de ministerraad om de voorziene sluiting van zeven asielcentra uit te stellen. Centra die klaar waren om de deuren te sluiten, moesten opnieuw mensen aanwerven en de nodige voorzieningen treffen. De Lokale Opvanginitiatieven (LOI's) zouden wel verder afgebouwd worden.

"Enkel de meest kwetsbaren en zij die meer kans hebben om asiel te krijgen, brengen we onder in LOI's. De terugkeer bij uitwijzing is ook gemakkelijker vanuit collectieve centra." verduidelijkte het kabinet Francken. (VRTNWS 24/09/2018)

Kom uw belofte na

Francken gaat er prat op dat België met 1150 beloofde hervestigingen ambitieus was en ruim zijn deel deed. Eind 2016 had Oxfam Solidariteit berekend dat België - als het een eerlijke bijdrage zou leveren aan de hervestiging van Syrische vluchtelingen - tot ruim zeven keer meer zou moeten doen. Dat is 4771 in plaats van 644 toen. En inderdaad het aantal hervestigingen in België werd opgetrokken van 100 in 2013 naar 1.309 (1.191 Syrische vluchtelingen en 118 Congolese vluchtelingen vanuit Oeganda) in 2017. (Zie <https://www.fedasil.be/nl/hervestiging>).

Ons land belofde voor 2018 de hervestiging van zo'n 1.150 kwetsbare vluchtelingen, vooral Syriërs uit Turkije, Libanon en Jordanië. Niet slecht in vergelijking met sommige Europese landen. Vergelijkbare landen (Zweden, Noorwegen, Nederland) doen meer. Maar nog altijd te weinig in verhouding tot de 50 000 kwetsbare mensen volgens het hervestigingsschema voor de komende twee jaar van de Europese commissie, zoals gepland in 2017.

Tot vorige week zijn in België in het kader van het hervestigingsprogramma voor 2018 zo'n **879 vluchtelingen aangekomen**. De overige 250 zullen door de regeringsbeslissing voorlopig niet toegelaten worden. In de 879 worden daarenboven ook de 150 mensen van de zogenaamde 'humanitaire corridors' meegeteld wat eigenlijk een extra project was. En trouwens qua opvang een besparing is voor het overheidsbudget.

Amnesty International, 11.11.11 en Vluchtelingenwerk Vlaanderen verduidelijken in een reactie hun bezorgdheid: *"Sinds 2013 heeft de regering inspanningen gedaan om een structureel hervestigingsprogramma te ontwikkelen.*

Hervestiging is één van de enige legale manieren voor de meest kwetsbare vluchtelingen (vooral alleenstaande vrouwen en kinderen uit kampen) om bescherming te vinden". Méér hervestiging is trouwens cruciaal in de strijd tegen gevaarlijke smokkelroutes. 11.11.11 vraagt in haar campagne dat België het hervestigingsaantal aanzienlijk zou optrekken en deze engagementen structureel zou vastleggen voor de volgende jaren en extra aandacht te besteden aan de vaak vergeten vluchtelingencrisis in Afrikaanse landen.

Ik wil mijn belofte houden, u ook?

Ik ben niet alleen teleurgesteld, maar voel mij ook bedrogen. Teleurgesteld omdat de inspanningen voor hervestiging gevoelig verhoogd moeten worden en niet gestopt. De nood is daar! Teleurgesteld omdat het ongelooflijk is dat België - rijke regio van de wereld - niet eens haar beloofde cijfer haalt. In plaats van toe te werken naar haar engagement, verbreekt de regering haar engagement.

Ik voel mij ook bedrogen in mijn engagement. Langs alle kanten worden we als burgers opgeroepen solidariteit te betonen. Dragen we fiscaal bij voor goede overheidsdiensten en goed beleid. Besteden we tijd, ruimte en giften om in onze gemeente mensen goed te huisvesten en te onthalen. En dan krijg je zo'n koude schaamteloze boodschap. Burgerschap en staatsmanschap, ze liggen soms te ver uit elkaar.

Marcel De Prins – Herent
marceldeprins@gmail.com